

suda, ehk võeral maal wabhest on parrem
põlli, seeb se on, ja eks se olle wallatus?
mikspärrast monnt wõttab Zookso miina.
Et teie nüüd saaksite tunda, kui wägga se
ennast pettab, kes selle pärrast wõera male
põggeneb, tahhan ma monne Zooksiatte
luggu ja põlwe võeral maal, kes muist isst
taggasi tullid, muist taggasi todi, teile üs-
lesrääkida, nenda kui nemmad sedda mulle
on juttustanud. Teie woite arvada, et
minna sellega ükspäinis nouan teile kasso-
sata, isihärranis, et teie paikale jäte ja rah-
hui ollete selle põlwega, mis Jummal teile
on jagganud. Mal ennesel ei woi sest kasso-
tulla; sel ajal kui teie need Juttud sate
luggeda, on minno ihho jo mullas magga-
mas, arvage siis sedda otsego üks surmst
weel teile peaks rääkima, ja ärge põlgage
mitte maenitsusse heält.

Kümme aastat on nüüd aega, et üks
Wäe- Pealikko sullane minno jure tuli, ja
ennast pallus õppima, sest oppiaid wõeti
siis kirriko jure. Temma olli kolmkümmend
aastad jo wanna, minna ei tuinud tedda
ei ta moistnud ramato, ommeti ta ütles
minno kihhelkonnast ennast ollewa, ja ma
leidsin ka temma Nimme Kirriko- Ristitus-
ramatus. Minno küsimisse peäle kus ta
ni kawa olli olnud? rääkis ta mulle omma
Ello luggu ja põlwe nende sannadega: Ma
ollin wieteistkümmne aastane poisike ja käisin
Moisas waimuks. Ühhel päwal ma heits-
sin Loune ajal kui teised tööl ollid Leppikus-
se maggama: Rubjas leidis mind wast õh-
to pool ja andis selle Laiskusse pärrast mulle
leppikisega kaks, kolm hoya: sest ma pah-
handasin meelt ja wõtsin lohhe nou Zookso
miina. Gomesie ma ei usaldand miina,
sepärrast ma wõtsin Peipse pole joosta. Ag-